

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului 51 — Telefon 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — Pentru instituții și autorități 300 Lei —
Abonament de primăvară 500 Lei — pentru străinătate dublu.

APARE SĂPTĂMÂNAL

Ziua Invierii să ne luminăm popoare

Hristos a Inviat

Să ne închinăm sfintei Invierii Lui celei de a treia zi!

Cu această sfântă închinare să înălțăm fericiți cântarea de biruință a vieții asupra morții. Este biruința noastră din care ne împărtășim cu toții. Această cunoștință luminează sufletele credincioșilor și le fericește. Călători trudiți, în această vale a plângerilor, zi de zi ne întâlnim cu moartea, care pândeste pașii cărării noastre aici pe pământ.

În fața ei stă neclintit și biruitor credinciosul împuternicit cu sfânta împărtășanie a biruinții Domnului asupra morții. Cărarea lui este luminată de lumina vieții Domnului pe care o străbate biruitor, urmându-i Lui. „Eu sunt calea adevărului și vieții, cine îmi urmează nu umblă în întunec ci are lumina vieții“.

Lumina vieții, care luminează pe tot omul ce intră în lume. Lumina vieții, prin care se trece din moarte la viață. Această lumină răsare din mormântul Domnului, izvorul învierii noastre.

Ziua Invierii să ne luminăm popoare. Paștile Domnului, Paștile!

Să deschidem larg sufletele noastre, să ne luminăm deplin și să cântăm cântarea de biruință: **Hristos a înviat**, care ne-a trecut dela moarte la viață.

Veniți credincioși de luați lumină, pentru ca umblând ca fiii luminei, să aveți viață.

Vieța de om, fiu al lui Dumnezeu și aici pe pământ și viața de veci în veacul ce va să fie.

Vieța Domnului să ne stă pânească, lumina Lui să ne lumineze, sufletul Lui să ne însufletească. Sufletul Domnului este iubirea Lui față de noi.

„Iubiți-vă unii pe alții precum eu v'am iubit pe voi“. Acesta-i testamentul lăsat nouă cu limbă

timi, pe sfântul lemn al Crucii, în moarte și în sfânta Inviere, aceeași dumnezeiască chemare:

H
R
I
S
T
O
S

A
I
N
D
E
A

de moarte. „Întru aceasta va cunoște lumea că sunteți urmașii mei, dacă veți avea dragoste între voi.“

Scump și dumnezeiască moștenire. Suflat dumnezeesc lăsat oamenilor pentru o nouă viață. Noul Testament, noua așezare, a Fiului lui Dumnezeu făcut om, pentru ridicarea omului la treapta vredniciei fiilor lui Dumnezeu. Glas dulce și dumnezeiesc ne cheamă la iubire frățească, la obștească înfrățire, pentru care Frate mai mare al nostru s'a făcut, pe Cruce s'a înălțat, viața și-a jertfit-o și preamărit a înviat din morți.

În leagănul ieslei din Viflaim, pe toate cărările evanghelizării Sale dumnezeiești, dealungul și de-a latul Galileii și a Judeii, în lupta înfricoșatelor Sale pa-

„Iubiți-vă unii pe alți, precum Eu v'am iubit pe voi“. Aceasta-i pecetea tainei sufletului meu întru voi, acesta-i sufletul renăscut, aceasta-i lumina care a strălucit în sufletele noastre răscumpărate, desrobite, înviate din morți.

Val păgânesc de ură se revărsă, ca un puhoiu pustiitor, asupra omenirii. Ură îmbrăcată în fel de fel de haină de lumină, de inger, chemând sufletele, lesne credincioșilor, pe cărările rătăcirii și a perzării. Prin frământări și desbinări isvorite din ură și însufleteite tot de ură, ura omului împotriva omului, a fratelui împotriva fratelui, a fiilor împotriva părinților, nu se poate ajunge la nici un bine. Nu este Dumnezeu în neliniște și frământa-

Pentru praznic

Sărbătorile creștinești, prin însăși originea și firea lor, trebuie să fie sărbători ale sufletului, nu ale trupului. Toate sunt în legătură cu fapte privitoare la mântuirea sufletului nostru. Noi nu serbăm, ca păgânii, belșugul toamnei sau ivirea primăverii, nici pe zeii munților sau ai câmpiilor, pentru a prăznuți cu întinse ospete, și adeseori cu petreceri, cu chefuri cari sunt prilej de păcate, cum făceau păgânii. Toate praznicile noastre sunt legate de lucrarea Fiului lui Dumnezeu în lume, pentru mântuirea spirituală a oamenilor.

La noi, în spirit creștin, un singur ospăț material poate avea loc la sărbători: săturarea săracilor, a văduvelor, a orfanilor mizeri. O masă mai bogată și pentru cei desmoșteniți de o soartă, cel puțin la zile mari. Sfințirea acestui ospăț izvorește din iubirea deaprapelui, deci tot dintr'un motiv spiritual, nu trupesc.

În colo, suprasaturația cu mâncare și băutură a celor ce se saturează în toate zilele comune ale anului, nu are ce căuta în familia creștină în zilele de praznic.

Noi suntem datori să prăznuim cu sufletul, mai întâi prin grija ca acest suflet să fie curat, mai curat ca altădată, în zilele de sărbătoare. Ne vom apropia, deci, în preajma lor, de sf. Taine.

Apoi ne vom improspăta în minte faptul legat de sărbătoare, recitind ceiace poate am uitat din Istoria Biblică, din Catehism sau din sf. Scriptură.

Vom fi împăcați cu toți dușmanii noștri, și vom face cât mai multe fapte de îndurării trupesti și sufletești.

Cu deosebire Sf. marea zi a Invierii Domnului va trebui să ne afle înviați și pe noi din moartea păcatului.

Puterea și darurile învierii se vor coborî numai în sufletele înviate prin pocăință și sf. Taine. Creștinii rămași în păcate grele, morți sufletește, nu pot prăznuți creștinește Paștile. Ei se vor și deda la ospățul păgânilor, a trupului: vor mânca mai mult, vor bea mai mult, vor cleveți mai mult, se vor certa, se vor bate în beție, și vor cădea, chiar în marile zile, în păcate grele.

Ei nu vor ști ce e praznicul creștinesc. Și nu vor avea tolos de el.

I. AGĂRBICEANU

Ziua învierii să ne luminăm popoare

(continuare din pag. 1.)

re. Sufletul dumnezeiesc este liniștea și pacea. Din frățescă înțelegere se nasc și cresc bucuriile mari, rodnică muncă, puternică așezare. Prin neînțelegere, desbinare și împerechere, slăbesc cele mai înfloritoare așezări. Ura, este foc mistuitor, sufletul duhului rău sămănător de moarte.

Calea vieții pentru singuratici, pentru familii și pentru neamuri este calea dragostei și a păcii. Frățescă unire, frățescă dragoste, întemeitoare de bine, de bucurie și de fericire.

Rodul ei sfânt este: vieța.

Aceasta-i calea Domnului, adevărul Său, vieța Sa. Calea adevărului și vieța: Isus Hristos Domnul Nostru.

Grija bună și sfântă față de prunci, frații mai mici și scumpi ai Domnului, va păzi sufletul lor sănătos și nevinovat, trupul lor curat și îngrijit și va crește tinerețe sănătoasă, în suflet și în trup, frumoasă în ochii Domnului și de cinste pentru un neam întreg. Frații mei preoți, vor frânge cu stăruință, pâinea dumnezeieștilor învățături pentru a lor luminare sufletească hrană, pentru creșterea poporului ales a lui Dumnezeu.

Grija lor să fie grija ochilor noștri, ferindu-i de orice sminteală, reamintindu-ne cuvântul înfricoșat al Domnului: „Vai omului aceluia prin care se va sminti unul din acești mai mici frați ai mei, mai bine era lui să-și fi legat de grumaz o piatră de moară și să se fi aruncat în mare“. Vai, să ne ferim de zmințea celor mici. Sunt frații scumpi ai Domnului. Bună grijă, venerați frați, pentru acest aluat dumnezeiesc prin care se înțește întreagă frământătura împărăției lui Dumnezeu și prin care se înțește un neam întreg. Sfânt dumnezeiesc aluat așezat în bună grijă a slujitorilor altarelor sfinte.

Avându-i pe cei curați la inimă totdeauna în mijlocul nostru, reoglindind chipul și asemănarea lui Dumnezeu neumbrită în nevinovăția lor, să ne îndemnăm cu toții, să câștigăm curățenia sufletului prin darul sfintelor lui Dumnezeu Taine, pentruca asemănându-ne lor, să câștigăm viața împărăției.

„Dacă nu veți fi asemenea acestora nu veți intra întru împărăția lui Dumnezeu“. Ne-o spune Domnul Isus.

Să ne curățim simțirile, cu mic cu mare, să ne luminăm

popoare cu lumina darului care, cu stăruință, ni se îmbie, pentru ca să ne ferească arătarea Domnului înviat din morți.

„Feriți cei curați cu inimă că aceia vor vedea pe Dumnezeu“.

Să ascultăm chemarea Domnului, să urmăm dumnezeiescul glas, să plinim porunca lui. Să primim pacea pe care ne-o îmbie, să primim dumnezeiasca îmbrățișare.

Vino Doamne și dă-ne pacea Ta, precum a-i dat-o Apostolilor Tăi, pacea Ta, pe care lumea nu o poate da. Spune-ne Doamne cuvântul de îmbărbătare cum le-ai spus Mironosițelor femei: „Bucurați-vă, nu vă

temeți, eu sunt“. Invesește sufletele noastre în ziua învierii Tale, cu bucuria păcii Tale. Intru iertarea milei Tale, ca să cântăm cu sufletul desrobitor la noua vieță, cântarea biruinței Tale și a biruinței noastre: „Hristos a înviat“, și să ne închinăm cu creștineasca cucernicie sfintei Învierii Tale celei de a treia zi.

„Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrășmașii Lui și să fugă dela fața Lui, toți cei ce-L urăsc pe Dânsul“.

Vino Doamne, întră azi, în ziua Învierii Tale, în casa sufletului nostru.

Stăpânește Doamne, ai Tăi suntem. Mântuește Doamne po-

porul Tău și binecuvântă moștenirea Ta. Amin.

„Darul Domnului nostru Isus cu voi“.
„Dragostea mea cu voi, cu toți, întru Hristos Isus. Amin.“

Cluj, Învierea Domnului 1938.

Episcop IULIU

DIN FLORI CREȘTINE

De ce nu m'am oprit?

Era spre seară. Mergeam îngândurat pe-o stradă tăcută și încă luminată de-o rază piezișă a soarelui. Eram necăjit, cugetând la ziua de mâine, — neînduplecata zi... Nu priveam cerul, ci numai pământul.

Cum mergeam așa, am simțit că un alt om se află în preajma mea, — și, deodată, am ridicat privirea... Nu puteam să știu când și cum s'a ivit acea ființă lângă mine. Era o femeie îmbrăcată sărac dar cuviincios, — și mă privea... Avea o față suptă și tristă, iar ochii, vai Dumnezeuul meu, — ce ochi!..

Cu care ochi semănau ochii femeii? În care ochi am mai văzut eu cândva atâta milă și atâta tristeță? Undeva, într-o biserică, pe un perete, o Răstignire, de sigur... Acei ochi mă priveau rugători și buni, — și-mi cerea ceva. Femeia nu întinse mâna, dar ochii ei cereau îndurare. O clipă m'am oprit, am ezitat răutăcios, m'am gândit la mine, — și... și am plecat, fără să privesc îndărăt.

Câteva clipe numai, și în sufletul meu se revărsă o iezătură de milă, — milă sguduitoare și arzătoare. De ce nu m'am oprit?... Intorsei capul: nu era nimeni pe strada cuprinsă de însurare Alergai îndărăt, — privii la răspântie, — întrebai pe un trecător dacă n'a văzut o femeie cu privea tristă, — nimic... Șoptii mie însumi: „De ce nu m'am oprit?“ Simții o bulbucătură caldă și iute sub ploape: plângeam...

Pe urmă, zilele au trecut una câte una, adăogând la nespusa mea dorință de a mă reântalni cu femeia aceea. Un dor și o dragoste, fără hotare, — o sete îndurerată a sufletului după privire de pe un perete al unei biserici vechi. Și n'am mai întâlnit-o... Și mereu o caut. Și dacă aş întâlni-o, iată: m'aș desbrăca de toată avuția mea și i-aș da-o, și dacă aş întâlni-o, i-aș cere iertare că atunci, în ziua aceea, pe strada cuprinsă de însurare, nu m'am oprit în fața durerii și a milei...

Dar, zadarnic, — n'am mai întâlnit-o...

De ce Doamne, nu m'am oprit?!..

AL. LASCAROV MOLDOVANU

MINUNEA CEA MARE

Urișa mânăstire a naturii tremură și se trezește din amorfeala vremii, în sunetul cântecului de biruință, ce mărește pe Creatorul lumii. Glasul de bronz, prelung și sonor, al clopotelor vestesc învierea lui Isus.

Încă din crucea nopții, glasul lor răsună în sutele de mii de biserici, anunță că a ieșit din mormânt. Milioanele de creștini, în fermecătorul lor dangot, își înseamnă chipul cu sfânta cruce. Genunchii lor se îndoaie cu smerenie penru a preamări pe Domnul.

În misterul nopții, ușile mormântului s'au deschis și de sub piatra povarnică a izbucnit lumină mare. Si Isus Mântuitorul lumii, deslegându-și glogiurile morții s'a proslăvit, biruind moartea.

Ca un al doilea soare, s'a ridicat Domnul peste zări întinzând brațele spre binecuvântare.

Deodată cu floricelele ce își picură mireasma pe răzore, cu fluturii ce își întind sfi-os aripile și păsările ce din amur-le padure fac străni de mânăstire, steagul de biruință al Fiului omnesc, care „cu

moartea pe moarte a călcat,“ fâlfăie peste sate și orașe.

Firea s'a înbrăcat în haină de sărbătoare, atârându-și în plete mătășori mucezi de salcie iar din suflu-i uriaș, cântarea învierii străbate înălțător văzduhul, legănat de unda vântului ce se înfioară de actul Răscumpărării și taina învierii.

Creștinătatea prăsnutește. Dela o margine la alta a lumii vuesc lăcașurile Domnului de cântări de slavă. Iar din pădurile de făclii aprinse pe altare și din norii de fum ce se ridică din cădelnițe pline de mirodenii, se desprinde o undă de pace ce se așterne ca un pansament pe ranele sufletelor noastre.

E sărbătoare mare pe tot pământul. Sufletele noastre și-au deschis porțile pentru a intra în ele Impăratul măririi.

În bucuria sărbătorii, creștinii ce se întâlnesc în cale, în suflet cu adierile primăveraticice ale firii și gratul dumnezeiesc al învierii lui Isus, cu dragoste frățiască își spun: — Hristos a înviat!..

GOGU B. SÂNTIONEANU

Să folosești puțin vin

Sf. Ioan Gură de Aur

„Să nu beai numai apă, ci cu puțin vin trăește pentru stomacul tău, și pentru dese tale slăbiciuni“

(Sf. Pavel: I Timotei 5, 23.)

Unora li se pare că acest sfat, acest îndemn, dă voce să se bea vin fără sfială. Însă nu este așa: căci dacă cercetează cineva mai cu luare aminte această spusă, vede că aici e mai degrabă un sfat către cumpătare. Gândește-te cum Pavel, nu dela început, nici de prima dată ne dă acest sfat, ci l-a dat după ce a văzut că puterea trupului e cu totul știrbită; și nu l-a dat așa simplu, ci cu oare care mărghinire; căci n'a zis doar: Beă vin, ci „puțin vin“, nu că Timotei ar fi avut nevoie de acest sfat și îndemn, dar pentruca noi avem nevoie.

Astfel că, scriindu-i lui, ne-a hotărât nouă mai degrabă măsura și hotarul băutului de vin, imbiie ne să bem numai atât cât avem nevoie să ne înremăm sănătatea, cât să dăm trupului o bună stare, nu altă boală. Căci băutul necumpătat al vinului dă naștere nu la mai puține boale ca băutul apei, ci la mult mai multe și mai grele boale ale trupului și ale sufletului, stărnind în cuget războiul patimilor, furtuna gândurilor nesățuite, și făcând mai șubredă puterea trupului. Firea pământului nu se destramă atât de mult când e vătămată de belșugul prea mare de ape, cât se slăbește, se destramă și pierde puterea trupului din pricina necurmății

băuturi de vin. Să fugim deci și din o parte și din alta de necumpătare, îngrijind de sănătatea trupului și potolindu-i desmățărilor lui. Vinul ni s'a dat de Dumnezeu nu ca să ne îmbătăm. „Căci vinul învesește ne spune David, (Psalm 103, 15) inima omului“. Iar tu faci din el pricină de mahnire. Căci cei cari se îmbată pes-o măsură, sunt cu sufletul îngreunat și cu mintea întunecată de mult întunec. El e un leac foarte bun, când păzești cea mai bună măsură și fel.

Acest loc (din Psalm) ne este filosofos și împotriva ereticilor cari învinovătesc făptura lui Dumnezeu: căci dacă vinul ar fi fost dintre lucrurile oprite, Pavel nu l-ar fi îngăduit, nici n'ar fi zis că trebuie să ne slujim de el. Și nu numai împotriva ereticilor, dar chiar împotriva acelor

12 ani în ghiarele adventismului

de IOAN FLOREA
fost misionar adventist

Sacrilegiul făcut față de sfântul botez

„Este un singur Botez“. (Sf. Pavel, Efeseni 4, 5.)

Ziua de 30 Iunie 1928 o consider și este cea mai tristă dintre toate zilele vieții mele! Atunci, satana și-a ajuns apogeul răutății asupra mea, prin agresiunile lui viclene și șireții ca el însuși!

Aceștia, mi-au profanat, mi-au spurcat și mi-au pătat haina sfântului Botez, făcând cu mine ca și cu miile de persoane prinse în mrejele pocăitismului, mascarada urâtă de-a mă ciuflica în apă, amăgindu-mă că cece fac ei este cu adevărat botez.

Prin batjocura ce o fac agenții iadului cu bieții creștini, sub chipul botezului din nou, nu fac altceva decât un sacrilegiu grosnic asupra Tainei sfântului Botez, căci prin aceasta necinstesc așezământul Domnului, călcând în picioare învățătura sfintei Scripturi, a sfinților Părinți și a sfințelor canoane.

Sfânta Scriptură ne spune că *acești oameni stricați la minte și lipsiți de adevăr*. (I Timotei 6,5), *apostoli mincinoși, lucrători vicleni, luând chip de apostoli ai lui Hristos* (II Corinteni 11, 13), *vor să fie învățători ai legii și nici nu știu măcar ce spun*. (I Timotei 1,7). Aceste nefericite ființe au încercat să-mi rupă legământul sfânt încheiat cu Dumnezeu prin Botez în ziua de 30 Martie 1895, în sfânta Biserică din comuna Archiud, plasa Teaca Jud. Mureș.

Acești profanatori ai sfințelor Taine dumnezeiești au vroit cu orice preț să-mi distrugă cu desăvârșire legământul dintre mine și Dumnezeu: Botezul. N'au ținut seama că sfânta Scriptură adevărate numai „un singur Botez“ adevărat, pe care-l numește: *legământ veșnic* (Facere 17,9-14) între Dumnezeu și om și pe acesta nu-l poate desființa nimeni, căci e instituit de însuși Dumnezeu. Nu țin socoteală de cuvintele Domnului spuse în mod lămurit despre cei ce calcă acest legământ sfânt, că: *stârpi-se-va sufletul acela din mijlocul poporului*, căci a *călcăt legământul meu* (Facere 17,9-14).

Acești răufăcători și-au luat și-și iau cu cutezanță îndrăzneala netemătoare de Dumnezeu de a desbrăca pe om de veșmântul sfântului Botez, haina dreptății lui Hristos, pe care nimeni n'are dreptul să i-o ia. Ei nu vreau să înțeleagă că acei cari s'au botezat în Hristos, în Hristos s'au și îmbrăcat (Galateni 3, 27), și că *Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!* (Evrei 13, 9); iar ceiace a instituit El, oamenii să nu strice, căci își

vor lua pedeapsa veșnică a iadului.

Ce credeți, frați creștini, că cine a îndrăznit să mă desbrace de haina Botezului și de tot veșmântul credinței părinților mei? Un muncitor cu țapina (săcure) la pădure, Pop Gavrilă, misionar adventist salariat, din comuna Vișeu de jos Jud. Maramureș.

Și unde credeți D voastră că a făcut cu mine comedia botezului, în pădure s'au într'un sat părăsit de lume și fără de preoți și biserică?

Nici că puteți crede. Chiar în Cluj s'a întâmplat aceasta, unde sunt atâtea Biserici ale lui Dumnezeu și atâtea preoți adevărați, pe cari Domnul nostru Isus Hristos i-a pus spre această slujbă să învețe și să boteze zicându-le: „*Mergând învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului sfânt*“ (Matei 28, 19).

Sfânta Scriptură ne spune despre asemenea persoane nenorocite cari își însușesc un drept ce nu-l au. Ei au avut „*credință și cuget curat, pe care l-au pierdut, și au căzut din credință*“ (I Timotei 1, 19) „*s'au alipit de spirite (duhuri) înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fărâncicia unor oameni cari vorbesc minciuni, însemnați cu ferul roșu în însuș cugetul lor*“ (I Timotei 4, 1-2). Ei „*au întârșirea temerii de Dumnezeu, dar au tăgăduit puterea ei; de aceștia depărtează-te*“ (II Timotei 3, 5), căci „*sunt povățuitori orbi ai orbilor; iar de va povățui orb pe orb, amândoi vor cădea în groapă*“. (Matei 15, 14).

La marginea Clujului, în râul Someș, din jos de hingherie, unde se scurg toate murdăriile orașului, acolo este baptisteria lor — locul de botez. Acolo, în apă curgătoare — ziceau și zic predicatorii adventiști — se spală păcatele, legea greșită a părinților și astrămășilor noilor botezați. Persoanele pregătite pentru această comedie, intră în apă cu predicatorul, care rostște cu hula și netemere de Dumnezeu cuvintele: „Te botez în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt. Amin.“ Il prinde de pept și face huzdup cu el în apă. Ridicat din apă predicatorul îi spune că, acum e spălat de toate păcatele și e îmbrăcat întru Hristos. Așa m'au ciulicat și pe mine acolo. În astfel de ape murdare și bălți în cari se topește cânepa, botează ei pe oameni cu botezul lor cel nou.

I-a trimis cineva pe acești mari profanatori ai sfințelor Taine du-

mnezeiești să facă asemenea batjocură cu ființele create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Dumnezeu însăși spune clar și hotărât în sfânta Scriptură: „*Eu nu i-am trimis, nici nu le-am ordonat, nici n'am vorbit ou dânsii*“. (Ieremia

14, 14). Răsplata lor va fi: „*Lacul focului și pucioasei, unde este atât diavolul, fiara cât și profetul mincinos, și vor fi munciți zi și noapte în veci vecilor*“. (Apocalips 20, 10)

Despre alte fapte din vieța lor voi continua

Pace vouă

Pace vouă, sunt cele dintâi cuvinte ale lui Isuscătre ucenicii săi după minunata sculare din mormânt.

Ce cuvinte ne-ar putea adresa și azi Isus de ziua învierii Sale?

Aceleași ca atunci: Pace vouă. Pace în suflete, în familii, între vecini, între naționalități și popoare.

E lumea rău învrăjbită. De la micul cămin familiar până la marile Impărății, neînțelegerile sunt la ordinea zilei.

Trăim zile înfrigate de dușmănie. Zile de război. Este veacul lui Cain.

Pământul se moaie cu sângele vărsat de mâini ucigașe a fratelui. Se omoară fii aceluiași neam. Ridică spre cer steagul roșu, semnul sângelui, semnul de război.

Pacea nu se poate asigura decât trăind omenirea după Evanghelie.

Semnăturile de pace care se fac la Geneva sau altă Ligă, n'au nici o putere. Puterea stă numai în Evangelia tradusă în vieță.

Isuse Hristoase, Impărăția Ta o așteptăm să vină pe pământ. Impărăția păcii Tale, pentru a fi salvată de nenorocire.

CRÎȘAN ANTON

Pentru inima copiilor

DRAGI COPILAȘI,

Vine primăvara și odată cu ea vin și bucuriile voastre. Soarele răzător abea apucă să se joace cu razele-i binefăcătoare în buclele părului vostru mățășos.

Florile gingașe cu parfumul îmbătător vă strigă ca să alergați la ele și cu mânuța voastră moale, să le adunați în buchete, și năsucul vostru să se îngroape în corolele lor pline de miresme.

Dragi copilași!.. Deși îmi place să stau cu voi de vorbă, totuși să nu mă perd în descrieri despre primăvară. Astăzi când prăznuim învierea blândului Isus ce n'aș da să pot cioeni cu voi dragălașele ouă roși. Dar mai bine să vă spun ceiace am vrut a vă spune dela început

Mai zilele trecute am citit o istorioară și mi-a plăcut așa de mult, încât nu pot să mă rețin de a nu v'o spune și vouă.

Intr'ozi Ionel, știți voi, Ionel a lui Busuioc, stătea în dosul casei la gura pivniței lor. Înăuntru era tatăl său, însă Ionel

nu putea să-l vadă, pentru că înăuntru era întunec.

— Tată! Ași vrea să vin la tine..!

Tatăl îi zise:

— Aruncă-te înăuntru și eu te voi prinde...

Copilul îi răspunse:

— Dar nu te văd, tată!..

— Nu-i nimic, eu sunt aici, aruncă-te și eu te voi prinde.

Copilul încrezător se aruncă, iar tatăl îl prinse în brațe.

Vedeți, dragi copilași așa este și cu Tatăl cel ceresc, care ne cheamă neconținut să ne încredințăm lui. Cu toate că nu-L vedem să ne lăsăm cu încredere în brațele lui. Și mai ales nu uitați că acest Tată a avut și el un copilaș ca noi, pe blândul Isus, care pentru fericirea noastră și-a vărsat sângele. Capul lui a fost împodobit cu cunună de spini, iar voi din florile pe care le adunați, faceți o mică cunună și în podobiții-I picioarele și el va picura în inimile voastre bucuria fericirii veșnice.

Maria Pop — Teburzuca

frați cari după ce au văzut pe alții înjosindu-se din pricina băuturii, în loc să-i ocărăscă pe aceia, ponegresc pomana dată de Dumnezeu. zicând: *Să nu fie via*. Iar noi să le răspundem: *Să nu fie beție*. Căci vinul e lucru lui Dumnezeu, iar beția e lucrul deavolului; nu vinul face beția, ci necumpătarea face beția; nu învinovați făptura lui Dumnezeu, ci sminteala tovarășului tău de robie. Ci tu, nevoind să pedepsești și să îndrepti pe cel care păcătuiește, batjocorești pe binefăcătorul (tău).

Așa dar când auzim pe unii vorbind astfel, să-i facem să amuțiască, căci nu întrebuițarea vnuului, ci ne-

cumpătarea dă naștere beției; beției, zic, care e mama tuturor relelor. Vinul a fost dat ca să întrezeze trupul lăncezit, nu ca să prăpădească țaria sufletului; ca să alunge slăbiciunea cărnii, nu ca să strice sănătatea sufletului. Drept aceia nu te sluiți de vin fără cumpătare, ca să nu dai negliabilor și celor slabi cu duhul prilej de muștrare. Căci ce e mai de plâns ca beția? Un om beat e ca un mort însuflețit, ca un demon primit de bunăvoie, ca o boală care n'are iertare, un prăpăd ce nu se poate îndreptăți, o rușine în deobște a neamului nostru. Omul beat e nefolositor nu numai în adunări sau la treburile ob-

ștești sau ale fiecăruia în parte, dar chiar numai la privire e cel mai uricios din toți, duhnind amirosuri ne-suferite, iar râgăiturile și căscăturile bețivilor cât și vorbele lor necuviincioase și supărătoare, umplu de scârbă grozavă pe cei cari îi primesc și stau în tovărășia lor. Și ceea ce e culmea răului, boala aceasta face ca cerul să nu poată fi atins de bețivi, și nici nu le îngăduie să ajungă la bunurile veșnice, dar pe lângă rușinea din viața aceasta, pe cei cari suferă de o asemenea boală, îi așteaptă chiar pe cea lume o pedeapsă cumplită. Să ne dezbărăm deci de acest obicei urit, și să auzim pe Pavel care spune: „Bea puțin vin“; căci el a îngăduit

să bea puțin din pricina boalei; căci dacă nu l-ar fi supărat (pe Timotei) slăbiciunea, Pavel nu l-ar fi silit pe ucenicul lui să bea nici chiar puțin.

Căci trebuie negreșit ca totdeauna când ne înfruptăm cu băuturile și mâncările date nouă de Dumnezeu, să le măsurăm după timpuri și după nevoile noastre, și să nu trecem întru nimic hotarul nevoii, nici să nu facem așa la întâmplare și fără chibzuință.

Trad. de ȘT. BEZDECHI
prof. univ.

N. R. Acum de Sf. Paști, când unii creștini folosesc la masă și vin; să ia aminte serios la învățătura Sf. I. Gură de Aur.

Vieța Creștină în pilde

Sfântul Hubertus ca vânător. Sf. Hubertus feciorul unui principiu din Aquitania, care muri ca episcop în anul 727, a fost în tinerețe un mare vânător. Își petrecea aproape întreg timpul cu vânatul uitându-și cu totul de Dumnezeu. Așa odată fiind sărbătoare în loc să meargă să asculte serviciul dumnezeiesc, merse la vânat unde îi stătu înaintea un cerb pe fruntea căruia strălucia o cruce luminoasă. Tot atunci auzi niște cuvinte întrebătoare, că oare până când voiește să-și petreacă vieța în așa formă urită. Nu voiești tu Hubertus să cunoști și să ști că ținta pentru care ești tu pe pământ este să cunoști și să iubești pe domnul Dumnezeu tău? Acestea cuvinte și această apariție minunată au mișcat mult pe vânător. Își propuse îndată îndreptarea vieții, merse la episcopul său și-l rugă să-l învețe și să-l sfătuiască cum să se facă bun creștin. Într'adevăr marele vânător își schimbă vieța într-o vieță creștinească, nu peste mult este sfințit de preot și pentru virtuțile și purtarea sa după moartea episcopului din oroșul său, fu ridicat dânsul la această treaptă bisericască. Bine ar fi ca fiecare om să se gândească la adevărata țintă a vieții sale.

Cele trei împărății ale naturii. Un elev fu întrebat odată că omul de care se ține din celea trei împărății ale naturii. De împărăția mineralelor, a plantelor sau a animalelor. Elevul răspuse fără a se mai gândi: „Omul se ține de împărăția cerurilor.“

Și apoi. La Sfântul Filip, Neri veni un tânăr și-i ceru ceva ajutor. Sfântul îi și dete, dar totodată-l întreabă că ce voiește să se facă. Tânărul îi răspuse că vrea să fie avocat. Sf. îl întreabă: „Și apoi?“

Tânărul spuse că prin meșteșugul de-a vorbi va câștiga bani. Sf. îl întreabă iar: „Și apoi?“ Tânărul a zis, că apoi va trăi la bătrânețe o vieță comodă. Sfântul zise din nou: „Și apoi?“ La aceasta tânărul se supără și zise, c'o voce tremurătoare, că după aceea îi va sosi și ceasul morții. Sfântul la aceasta continuă din nou cu aceeași întrebare: „Și apoi!“ Tânărul neștiind ce să mai răspundă, se îndepărtă întristat și gândit. Nu-i mai ieșiau din minte cuvintele: „Și apoi?“ Din acest tânăr se făcu mai târziu un bărbat însemnat al Italiei. Dacă ne-am cugeta și noi mai de multe ori la cuvintele, „Și apoi“, ale sfântului Filip de multe lucruri ne-am feri și am avea cu totul altă vieță.

Sf. Francisc de Assisi și zidarul. Sf. Francisc de Assisi trecând odată pe lângă un zidar se prinse cu el în vorbă. Sf. îl întreabă: „Ce faci tu dragă zidarule?“ Zidarul răspuse: „La, zidesc ziua întreagă.“ Sf. îl întreabă că pentru ce zidește. Zidarul: „Pentru că să câștig pâinea de toate zilele“. Sf. continuă, că pentru ce îi trebuie pâinea. Zidarul: „Pentru ce? Pentru că să trăiesc“. Sf. îi mai puse încă întrebarea că pentru ce să trăiască. La aceasta zidarul, deși cam puțin eșit din fire, nu știu să răspundă. Răspunsul îl dete apoi Sf. Francisc, vorbindu-i despre adevărata țintă a omului.

Dr. VASILE DANCU
prof.

DE VÂNZARE. Casă cu 10 camere 2 pentru local de băcănie și restaurant. Instalație apă și electrică, grădină cu pomi.

A se adresa Str. Chintăului 93 Cluj.

DE T O A T E

CEL MAI LUNG TREN

America este țara minunilor. Aici poți vedea fel de fel de minunății. Tot aci se găsește și cel mai lung tren din lume. Expresul care face drumul între orașele Chicago, Los Angeles și New-York, poartă cinstea de a fi numit astfel.

Acest tren are 17 vagoane, fiecare în lungime de 250 metri. Acest tren în mersul lui pare ca un șarpe uriaș de oțel.

O GĂINĂ DE VALOARE

Cea mai ouătoare găină din lume este în America la un institut de cercetări gospodărești. Această găină a avut în decurs de 8 ani 1515 ouă.

Dacă pe lângă casele noastre am avea numai câteva din acest soi de găinii; apoi ușor am putea să-i facem sărăciei vânt.

FABRICĂ DE MĂGARI

Americanii fac ce fac dar născocesc diferite minuni. În America de mijloc se lucrează pen-

tru câmp și lucrurile grele, cu măgari.

Oe cată de americani lacomă după câștiguri cât mai mari s'a hotărât să cumpere măgari bătrâni cari nu mai erau întrebuințați la lucru și să-i întinerească.

Așa că le vopsea părul, le făcea niște injecții, la încheieturi și sub ochi cu ceară de lumânare topită așa că măgarii aveau aparența de a fi tineri și cumpărătorii numai când puneau măgarii la poveri, vedeau că nu sunt buni de nimic.

Șiretenia a fost descoperită și un număr mare de „fabricanți de măgari“ au fost arestați.

Liga Temperanța

Ministerul Muncii, Sănătății, și Ocrotirilor Sociale, recomandă revista Temperanța.

E vorba aici de luptă contra beției; urta molimă care ne bântuie țara. Știm cu toți că beția e ma-

ma relelor. Din om pașnic te face bestie turbată.

În urmă ajungi s'au cerșetor, s'au în spital sau în temniță sau ocnă; iar familia în mizerie și rușine.

Câțiva oameni, înțelegând primejdia, și-au dat mâna făcând o Ligă, tipărind și o revistă, ca să lupte contra acestu-i monstru urât: beția.

Cinste lor. Cu gazeta noastră ne alăturăm de ei să îndreptăm sufletele celor cari calcă alături de calea dreaptă.

Atât însă nu-i destul

Dacă Ministerul susține și recomandă această Ligă, atunci tot Ministerul trebuie să ia măsuri severe ca să se limiteze vânzarea spirtoa-

selor, și atunci temperanța e gata. Mai ales așteptăm dela autorități ca să asprească ordinul ca în Dumineci și sărbători, templul satanei, crâșma să nu adăpostească ceata celor perduți.

Atunci când glasul de clopot chiamă pe fiii Bisericii pentru închinare, să se ia cele mai aspre măsuri, ca gura crâșmelor să nu rânjească deschisă, sfidându-ne astfel credința și morala creștină.

Când ușa din față e închisă să se facă control pe ușa din dos; dar să nu rămână acolo și controlul cu bețivii și proprietarii casă petreacă mai familiar, căci dacă nu-i vor pedepsi legile omenești, o să-i bată pe toți odată putere lui Dumnezeu.

Știri săptămânale

SECTARIII FAC PROPAGANDĂ

Fugiți ca dracul de tămâie de ademenirile sectarilor, cari colindă satele pentru a duce oameni la rătăcire.

În comuna Frata din Jud. Cluj au fost descoperiți vre-o 20 de sectari care țineau la femeia Pop Iulia, o adunare în ascuns.

Jandarmii au pus mâna pe ei iar pe conducătorul lor Moldovan Ioan și femeia Pop Iulia, i-a înaintat Tribunalului Militar din Cluj.

PĂRINȚI NESOCOTIȚI

Intr'una din zilele trecute, săteanul Gheorghe Ignat și soția lui din Comuna Căsanesti Jud. Ialomița, au chefuit la un prieten de allor îmbătându-se. S'au întors acasă cu o sticlă cu țuică și au dat-o celor doi copilași ai lor, ca să se înfrupte și ei. Copii lăsați de capul lor s'au îmbătat. A doua zi părinții și-au găsit copiii țepeni, țuica s'a aprins în ei și și au murit.

Legile omenești vor trage la răspundere pe părinții lor. Dar Dumnezeu pe lângă pedeapsa în cealaltă vieță, aici i-a pedepsit pe drept luându-le darul pe care n'au știut să-l îngrijească.

UN AVION ROMÂNESC PRĂBUȘIT

Două avioane de bombardament comandate din Italia, pentru a fi aduse în țară, au fost cuprinse de furtună pe când erau deasupra Iugoslaviei.

Unul din ele neputând rezista furtunei s'a prăbușit.

Echipajul compus din trei persoane și-a găsit moartea în această nenorocire.

CU PAHARUL ȘI ȚIGARA N'AJUNGI BINE

Un muncitor din Cluj, Ștefan Câmpeanu în Dumineca Floriilor s'a îmbătat și a adormit cu țigara aprinsă în gură. Țigara i-a căzut pe cearceaf care s'a aprins și dela el tot așternutul. Ștefan Câmpeanu era să ardă de viu, dacă soția lui care era în vecini, nu venea acasă la timp.

Soția lui văzând nenorocirea, a luat o pătură udă și ia învâlit trupul care ardea, stingând focul.

El a fost dus la spital în stare gravă și bun e Dumnezeu dacă va scăpa cu vieță.

Vedeți unde aduce beția. În ziua Domnului când toată lumea trebuie să-și grijească sufletul beția te face să-ți ruinezi trupul și sufletul.

ZĂPADĂ ÎN IUGOSLAVIA

Pe întinsul Iugoslaviei, de o săptămână în coace ninsoarea se ține lanț. În Serbia de miazăzi zăpada a ajuns la o grosime de peste un metru.

Pomii și sămănăturile care și-au deschis mugurii la valul de căldură care a fost mai înainte, sunt distruse și pagubele sunt foarte mari.

POȘTA GAZETEI

I. Gârbea Barul Mare. Ați achitat abonamentul până la 1 III 1937, lei 110. Vă trimitem prin poștă câte 5 exemplare din colecția de cântări religioase.

Pr. V. Lupu, Copăceni, Am primit 500 lei. Mulțumim

DI. Ferdinand Lafonten, Bacău, Ați achitat abonamentul până la 1 Martie 1938, 205 Lei. Vieța Copiilor nu apare deocamdată. Mulțumim pentru frumoasele cuvinte exprimate în scrisorile primite la redacția gazetei noastre.

Am primit în abonament nou dela; Pr. VICTOR CÎNCA 100 lei IULIU V. ALBINI 100 lei. GAVRILDANCIU 50 lei.

Frații terțiarți din Cluj vor ținea adunare a 2 zi de Paști Luni, la orele 5 după masă.

Cu ocazia luminatelor Sărbători a Invierii Domnului, salutăm pe toți cititorii noștri cu creștinescul:

Hristos a învlat!

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige cel puțin un nou abonat